

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11102/2024
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Станисављевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стефан Ружић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 920/23 од 23.01.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 920/23 од 23.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 920/23 од 23.01.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 920/23 од 23.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење Основног суда у Лесковцу П 6201/2018 од 26.12.2022. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу на име наканде трошкова парничног поступка исплати 76.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Ревизијом туженог се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава његова обавеза да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима парничног поступка, као споредног потраживања, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана. То није питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе, због чега је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија туженог је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**